

FCI - Standard nr. 8 / 12. 10. 1998 / GB

VANA-TAANI LINNUKOER
(Gammel Dansk Hønsehund)

PÄRITOLUMAA: Taani.

**KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV:** 08.01.1998.

KASUTUS: Mitmekülgne saagi kättetooja linnujahil.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7: Seisukoerad.
Alarühm 1.1: Kontinentaalsed seisukoerad, linnukoera tüüp
(*braque*). Töökassetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Selle tõu ajalugu ulatub juba 18. sajandi algusesse, kui Glenstrupis (Randersi ja Hobro lähedal) elanud mees nimega Morten Bak ristis 8 põlvkonna vältel bedlingtoni terjereid (*gypsy dog*) kohalike karjakoertega ja nii arenes valge-pruunikirju tõug, kellele anti nimeks *bakhound* ehk vana-taani linnukoer. Kohalikud nimetasid neid koeri „verekoerteks“, ent tõenäolisemalt on nad hagijate järeltulijad, kelle eelkäijateks omakorda olid St Huberti verekoerad. Samuti on alust arvata, et bedlingtoni terjerite eelkäijateks olid hispaania linnukoerad ning teised eelpoolmainitutele sarnased hagijatõud, nii et St Huberti verekoerad on mänginud suurt rolli vana-taani linnukoera väljakujunemises.

ÜLDMULJE:

Keskmise suurusega koer, ristkülikukujulise ning jõulise kehaehitusega. Üks märkimisväärsemaid selle tõu omadusi on suur erinevus isaste ja emaste koerte vahel. Isased on jõulisemad ning massiivsemad, emased on kergema kehaehitusega ning loomult elavamad ja kapriissemad.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID: Suhe turja kõrguse ja kere pikkuse vahel on umbes 8:9.

FCI Standard nr 281/12. 10. 1998
EESTI KENNELLIIT

KÄITUMINE/ISELOOM:

Jätab vaikse ja tasakaaluka, samas kindlameelse ja julge mulje. Jahil liigub suhteliselt aeglaselt, säilitades alati hea kontakti jahimehega. Põhiliselt tegutseb seisukoerana, kes liigub jahisaagi läheduses vaid vajadusel. Seda tõugu koerad sobivad jahipidamiseks nii väikesel kui suurel territooriumil.

PEA:

Lühike ja lai. Üleminek laubalt koonule ei ole rõhutatud. Kuklakühm on rõhutatud ning iga nurga alt hästi nähtav.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Piisavalt lai ning selgelt ümar.

Üleminek laubalt koonule: Ei ole rõhutatud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Toores, selgelt väljendunud. Hästi avatud ninasõõrmetega. Värvus on tumedast heledama maksapruunini.

Koon: Koonuselg on lai.

Mokad: Mokad on kuni ninani sügavad ning katavad hästi alalõuga. Sügavad mokad annavad koljule iseloomuliku sügavuse.

Lõuad/hambad: Jõulised lõuad, korrapärane käärhambumus. Soovitatav on täishambumus.

Põsed: Hästi arenenud ning sügavad, väga lihaselised.

Silmad: Keskmise suurusega, ei ole liiga sügaval asetsevad ega liiga pungis. Eelistatult tumepruunid. Arvestades tõu päritolu on lubatud kergelt rippuv alumine lauäär, ent see ei ole soositud.

Kõrvad: Üsna madala asetusega, laiad ning otsast kergelt ümarad. Kõrva pikkus on õige siis, kui kõrv jätab nina suunas sirgeks tõmmatult vabaks natuke rohkem kui tipmise kolmandiku koonust. Kõrva eesmine külg peab rippuma põse lähedal.

KAEL:

Lihaseline ja tugev. Mõningane lõtv nahk kaelal on selle tõu puhul iseloomulik, ent see ei tohi olla liialdatud.

KERE:

Turi: Hästi väljendunud. Ülajoone kõrgeim punkt on turi ning ülajoon on suunaga laudja poole kergelt langev.

Selg: Tugev ja väga lihaseline.

Nimme: Lühike, lai ning lihaseline. Hästi seotud.

Laudjas: Lai, mitte liiga lühike. Saba suunas kergelt langeva joonega.

Rindkere: Sügav ja lai. Laiust peetakse eriti oluliseks isaste puhul. Rindkere ulatub küünarnukkideni. Hästi kaarduvad ning kaugele taha ulatuvad roided. Rinnakorv ei ole lame ega ka tünnikujuline. Eesrind on soovitatavalt hästi arenenud.

SABA:

Pigem kõrge kui madala asetusega. Sabajuur on jäme ning otsa suunas läheb saba peenemaks. Keskmise pikkusega, ulatub peaaegu kandadeni. Saba kantakse loomulikult rippuvas asendis. Kupeerimine ei ole lubatud.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED: Eestvaates tugevad, sirged ja paralleelsed.

Õlad: Asetsevad tihedalt rindkere vastas, tugevad lihased on selgelt näha nii seistes kui liikumisel.

Õlavarred: Hea pikkusega, väga lihaselised.

Küünarnukid: Kompaktsed, ent ei asetse liiga kere lähedal. Ei ole sisse- ega väljapoole pööratud. Asetsevad üsna taga. Õlavarre ja küünarvarre vahel on hea nurgistus.

Küünarvarred: Sirged, väga lihaselised ning tugeva luustikuga.

Randmeliigesed: Jõulised.

Kämlad: Küünarvarre suhtes kergelt kaldus.

Esikäpad: Tugevad ja jõulised, hästi kaardunud varvastega ning tugevate padjanditega.

TAGAJÄSEMED: Tagantvaates sirged ja paralleelsed. Hea nurgistusega ning tugeva luustikuga.

Reied: Lihaselised, üsna pikad ja laiad. Hea nurgistus reie ja vaagna vahel.

Põlveliigesed: Tugevad ja hästi nurgitunud.

Sääred: Üsna pikad ja lihaselised.

Kannaliigesed: Tugevad ja jõulised.

Kannad (pöiad): Sääre ja kanna vahel on väike nurk.

Tagakäpad: Tugevad ja jõulised, hästi kaardunud varvastega ning tugevate padjanditega.

KÕNNAK:

Pikk samm, tugev tagajalgade tõuge ning ulatuslik esijalgade liikumine. Nii esi- kui tagajalgade liikumine on sirge ja paralleelne. Väärikas ning kõrge peahoiak.

NAHK:

Mitte liiga õhuke, kerel ja jäsemetel üsna pingul. Pea peal ja kaelal on nahk lõdvem, moodustab kaelavoldi, samuti on vilt suunurkades.

KARVKATE

KARV: Lühike ja tihe, katsudes üsna karm. Kere on üleni karvaga kaetud.

VÄRVUS: Valge pruunide märgistega, üksikute suurte või paljude väikeste pruunide täppidega (või tähnidega) valgel taustal. Võimalikud on erinevad pruunid toonid, ent eelistatud on keskmine kuni tumepruun.

SUURUS:

Turja kõrgus:

Isased koerad: 54-60 cm, eelistatud kõrgus on üle 56 cm.

Emased koerad: 50-56 cm, eelistatud kõrgus on üle 52 cm.

Kaal:

Isased: 30-35 kg.

Isased: 26-31 kg.

FCI Standard nr 281/12. 10. 1998

EESTI KENNELLIIT

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

- Halb peahoiak.
- Toore liha tooni roosa või täpiline ninapeegel.
- Liiga lühike koon.
- Mitte piisavalt sügavad mokad.
- Üks või kaks puuduvat PM1 hammast.
- Liiga heledad silmad.
- Kergelt kumer selg.
- Liiga lühike laudjas.
- Liiga kõrge asetusega saba, ülajoonest kõrgemal kantud saba.
- Vibukujulised jalad. Kooskandsus.
- Liiga hõre karv.
- Väike kõrvalekalle (1-2 cm) standardis kehtestatud turja kõrgusest.

TÕSISED VEAD:

- Liiga peenike luustik.
- Rõhutatud üleminek laubalt koonule.
- Väga terav koon.
- Tanghambumus.
- Puuduvad hambad, lisaks ühele PM1 hamba puudumisele.
- Rõhutatud kumer selg. Kergelt nõgus selg.
- Rinnakorv on vähe arenenud. Mitte piisavalt arenenud rindkere. Liiga lame või tünnikujuline rinnakorv.
- Selgelt sisse- või väljapoole pööratud küünarnukid.
- Selgelt vibukujulised jalad. Kooskandsus.
- Nõrgad kämballiigesed.
- Lamedad või harali varvastega käpad.
- Nõrk või arglik käitumine.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus või liigne argus.
- Suur kõrvalekalle sugupoole tüübist.
- Hambad: Rohkem kui kahe P1 hamba puudumine, lisaks veel ühe hamba puudumine. Hambaid, mida ei ole näha, peetakse puudevateks hammasteks, välja arvatud juhul, kui on tõendatud nende olemasolu eelmisel näitusel.
- Alahambumus, ülehambumus või muu vigane hambumus.
- Suulaelõhe või jänesemokk.
- Ekstroopion, entroopion, distihhiaas (ripsmete kaherealisus).
- Rinna või rinnakorvi väärareng (näiteks liiga lühike rinnak, mis põhjustab roiete tagant järsult ületõmmatud alajoone).
- Kõrvalekalle standardis kehtestatud turja kõrgusest rohkem kui 2 cm.
- Väga arg ja nõrk käitumine.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI Standard nr 281/12. 10. 1998
EESTI KENNELLIIT